

## SPORT

Sport. To slovo mi náhání hrůzu. Kdy jindy se cítím tak méněcenný jako při sportovní aktivitě?

Dle většiny zvrácené populace se při sportování mohu bavit, užívat si, mít radost z případné výhry. No dobře, budu utíkat po trávě jak splašený zajíc, házet před sebou nohama, honit neživý předmět oblých tvarů a nazvu to sportem.

Budu třeba i věřit ostatním a předpokládat, že někomu, zřejmě vítězům, přináší sport kladné pocity. Ale jste si vy všichni sportmeni vědomi, jak bezhlavě se za výhrou vrháte? Jdete prakticky přes mrtvoly! Snažíte se protihráče pošpinit, porazit, někdy faulovat (čímž si však nejsem úplně jistý, neb sportovní terminologie je pro mě španělskou vesnicí). Je to nutné? V jistých případech se dokonce oponenti hádají a nadávají si do morku kostí. Proč?

Vždyť se podívejte na to samotné slovo SPORT. Pět písmen. Odstraníte-li poslední z nich, o což se ve své podstatě ve sportu též snažíte, obdržíme slovo SPOR. Spor, hádka. Chcete trávit čas činností, která i jazykovědně vykazuje nekalé úmysly?

Poslyšte: po trávě může pobíhat sekačka, do košů se házejí odpadky, branka má chránit nás, ne my ji.

To všechno na paměti mějte – a uvelejte se radši u knihy...